

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **Bestcena.cz eshop s.r.o.**, se sídlem Ostrava - Vítkovice, Halasova 661/16, zastoupeného JUDr. Alexandrem Kasatkinem, LL.M., advokátem se sídlem Husinecká 903/10, Praha 3, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22.11.2016 č.j. 52196/16/5100-41458-711994, ve věci zajišťovacího příkazu,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22.11.2016 č.j. 52196/16/5100-41458-711994, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti zajišťovacímu příkazu správního orgánu I. stupně ze dne 26.8.2016 č.j. 2830666/16/3202-00540-804130 na úhradu daně z přidané hodnoty.

V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:

1) Nesprávné vyhodnocení podnikatelské činnosti žalobce. Žalobce upřesňuje, že vykonává výlučně zákonem dovolenou činnost, a to především zprostředkování prodeje, koupě a pronájmu různých výrobků, což je dovolené podnikání. Žalobce je dceřinou společností Bestcena SE, holdingové společnosti registrované na Slovensku a vykonává svou činnost výhradně na území České republiky, kde provozuje eshop.

Žalobce současně uvádí, že realizuje tyto činnosti: a) obchodování, b) zprostředkování prodeje a c) dlouhodobý pronájem. Při obchodování (nákup a prodej) žalobce obchoduje s celými balíky výrobků. Nabídka a poptávka jsou většinou ze zahraničí, proto obchod probíhá bez DPH. Dlouhodobý pronájem spotřební elektroniky uskutečňuje prostřednictvím e-shopu bestcena.cz a ocoostrava.cz. Žalobce zde vystupuje pouze jako zprostředkovatel, kdy neprodává ani nepronajímá vlastní výrobek. Tato činnost funguje jako tzv. malý ebay, za což žalobce pobírá provizi. Prvotně přijaté peníze od zákazníků jsou vratné kauce, které se zasílají společnosti Business Copy s.r.o., jež je dodavatelem zboží. Zákazník má právní vztah s Business Copy s.r.o., která alespoň 1x ročně vystaví všem zákazníkům fakturu za dlouhodobý pronájem elektroniky. Provizi 10% dostává žalobce od společnosti Baie de Cannes, USA.

Žalobce proto odmítá tvrzení žalovaného, že žalobce se zákazníky uzavírá standardní kupní smlouvu. Žalobce výrobek nikdy nevlastnil, a proto tento ani nemůže dále převést, o čemž svědčí také faktury, které jsou vystaveny na konečného zákazníka ze strany třetí osoby.

Žalobce proto nesouhlasí se závěry žalovaného, že tržby žalobce za období 1.4.2015 až 30.4.2015 ve výši 5.307.005,40 Kč jsou tržby z prodeje výrobků.

2) Žalobce dále namítá, že na základě napadeného rozhodnutí byl poškozen majetek třetích osob.

3) Žalobce namítá nepříznivé a paralyzující důsledky žalobou napadeného rozhodnutí na činnost žalobce.

4) Nesprávnost doručování prvostupňového rozhodnutí, když žalobci bylo rozhodnutí doručeno dne 29.8.2016, ovšem jeho právnímu zástupci až dne 29.8.2016. Žalobce tedy považuje rozhodnutí za vykonatelné až dne 29.8.2016.

5) Žalobce dále namítá nesprávnost uvedeného čísla bankovního účtu v exekučních příkazech.

6) Žalobce namítá nicotnost rozhodnutí, když výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně není v souladu s ust. § 167 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád). Žalobce tvrdí, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je vnitřně rozporné a neuskutečnitelné. Žalobce nedostal možnost úhrady jakékoli částky dobrovolně a žalovaný rovnou přistoupil k zajištění dosud nestanovené daně.

Žalovaný v písemném vyjádření k otázce předpokladu budoucího stanovení daně plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. Dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 7.1.2016, č. j. 4 Afs 22/2015-104. Ve světle této judikatury zdůraznil, že postačuje existence objektivních skutečností, z nichž vyplývá, že je přiměřeně pravděpodobné, že daň bude v budoucnu v určité výši stanovena. V uvedeném případě pak správní orgán I. stupně i žalovaný usoudili, že zde je důvodný předpoklad, že žalobci bude v budoucnu stanovena daň (konkrétně DPH za zdaňovací období duben 2015), a to i přesto, že žalobce tvrdí, že podstata jeho obchodů spočívá ve zprostředkování prodeje a pronájmu elektroniky a žádná z jeho činností nepodléhá DPH. Důvodem pro takový závěr jsou zejména okolnosti, za jakých v předmětném období docházelo k uzavírání obchodů. Žalovaný připomíná zejména podobu e-shopu bestcena.cz v předmětném období, textaci a umístění obchodních podmínek týkajících se prodeje, textaci a umístění všeobecných obchodních podmínek týkajících se pronájmu. Dále poukázal na okolnost, že podstatná část transakcí byla uskutečněna prostřednictvím nákupního portálu Heureka formou služby „Heureka Košík“, kdy dochází k nákupu zboží, za který ručí přímo nákupní portál Heureka a u něhož lze oprávněně očekávat, že běžný zákazník měl zájem o koupi objednané elektroniky a nikoli o její pronájem a uzavřel proto kupní smlouvu na prodej elektroniky. Jako další zjištění podporující závěr žalovaného jsou uváděny výše a způsob placení částek, které žalobce obdržel přímo od svých zákazníků či od dopravních společností zajišťujících dopravu zásilek přímo zákazníkům či společnosti provozující internetový vyhledávač Heureka.cz, které rovněž nasvědčují, že se jednalo o jednorázovou úhradu celé kupní ceny a konečně také způsob zajišťování a hrazení přepravy.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření dále uvedl, že tvrzením žalobce ohledně „pouhého zprostředkování“ neuvěřil také proto, že podle předložené smluvní dokumentace žalobci udělil plnou moc k zastupování při prodeji zmocnitel obchodní společnosti AKISMETA s.r.o.. Podle tvrzení předchozího zmocněnce však mezi žalobcem a AKISMETA s.r.o. není přímý obchodní vztah a neprobíhá zde žádná fakturace. AKISMETA s.r.o. je pak podle informací dožádaného správce daně nekontaktní a se správcem daně nespolupracuje.

Jako svého výhradního partnera pro zprostředkování dlouhodobého pronájmu žalobce uvádí společnost Business Copy s. r. o., s tím, že faktury na úhradu nákladů a provize za zprostředkování vystavuje v souladu s Rent Rep Agreement (Smlouva o pronájmu zástupce ze dne 1.1.2015) obchodní společnosti Baie de Cannes, registrační číslo 5406577 (USA). Rent Rep Agreement je však podle svého obsahu určena primárně pro teritorium Slovenské republiky. V obchodních podmínkách týkajících se prodeje a všeobecných obchodních podmínkách týkajících se pronájmu, jak byly v předmětném období uveřejněny na stránkách e-shopu bestcena.cz, navíc žalobce vystupuje jako zástupce obchodní společnosti Bestcena EU LLC, se sídlem ve Spojených státech, na základě smlouvy o obchodním zastoupení. Podle této formulace by pak v předmětném období měl žalobce jednat jménem společnosti Bestcena EU LLC a nikoli jménem svého deklarovaného obchodního partnera Business Copy s. r. o. Nad to žalovaný uvádí, že dle údajů dostupných na FinStat se Business Copy s. r. o. jeví jako ekonomicky neaktivní.

Rovněž zjištění o provádění plateb mezi jednotlivými účty společností tvoří síť „partnerských“ subjektů žalobce při provozování eshopu.

K druhému žalobnímu bodu žalovaný shrnul, že tato námitka je bezpředmětná a má své místo v řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce.

Ke třetímu žalobnímu bodu pak žalovaný uvedl, že tímto se žalovaný zabýval na str. 7 a 8 žalobou napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje, že žalobce fakticky vykonává podnikatelskou činnost, která na území České republiky podléhá zdanění a současně připomíná zjištění správního orgánu I. stupně, že žalobce nevlastní žádný majetek, kromě finančních prostředků na účtech. I dále zdůraznil neposkytování součinnosti žalobce a z tohoto vyvozované důvodné podezření, že ekonomická činnost žalobce může být vykonávána toliko formálně s cílem neodvedení daně.

Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že zajišťovací příkaz byl účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání, tj. 26. 8. 2016, a to s ohledem na ust. § 167 daňového řádu ve spojení s ust. § 103 zákona č. 235/2004 Sb., zákona o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDPH).

Pokud jde o pátý žalobní bod, žalovaný uvedl, že žalobce cituje chybně číslo účtu uvedené v exekučních příkazech a konstatuje, že vše je plně v souladu s formáty IBAN čísla účtu definovaným mezinárodní formou ISO 13616, jak lze dohledat na stránkách www.cnb.cz.

K námitce nicotnosti žalovaný uvedl, že ve smyslu ust. § 105 odst. 1 daňového řádu neshledal zajišťovací příkaz nicotným, neboť byl vydán věcně a místně příslušným správcem daně a z výroku zajišťovacího příkazu je zřejmé, že žalobci jím byla uložena povinnost uhradit v příkazu uvedenou částku. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobci byl dne 26. 8. 2016 doručen zajišťovací příkaz ze dne 26. 8. 2016, č. j. 2830666/16/3202-00540-804130, jímž bylo rozhodnuto zajistit u žalobce dosud nestanovenou daň, konkrétně daň z přidané hodnoty za období 1. 4. 2015 až 30. 4. 2015 ve výši 921.296,- Kč. Proti tomuto podal žalobce odvolání ze dne 26. 9. 2016, které doplnil podáním doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 18. 10. 2016. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 22. 11. 2016, č. j. 52196/16/5100-41458-711994 odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Součástí správních spisů je lustrace cz.nic, výpis z katastru nemovitostí platný k datu 26. 8. 2016, výpis z centrální evidence motorových vozidel ze dne 1. 1. 2017, přiznání k dani z příjmu za zdaňovací období roku 2015 s rozvahou a výkazem zisků a ztrát podané dne 31. 3. 2016, Přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc duben roku

2015. Dále správní spisy obsahují odpověď na výzvu od Fio banky, a. s. Součástí správních spisů je rovněž úřední záznam o skutečnostech zjištěných správcem daně ze dne 26. 7. 2016, dále odpověď na výzvu od Heureka Shopping s. r. o. ze dne 3. 5. 2016, odpověď na výzvu od Direct Parcel Distribution CZ s. r. o. ze dne 10. 5. 2016, odpověď na výzvu od TOPTRANS EU, a.s. organizační složka ze dne 29. 4. 2016. Dále je obsahem výzva žalobci ze dne 1. 4. 2016, č. j. 1057489/16/3203-60562-809733, odpověď na dožádání ze dne 3. 6. 2016, č.j. 4763017/16/2005-62561-107598, protokol o ústním jednání ze dne 22. 2. 2016, č. j. 338144/16/3203-60562-809733, protokol o zahájení daňové kontroly ze dne 27. 1. 2016, č. j. 129174/16/3203-60562-809733 včetně příloh (přijatých a vydaných faktur, evidence DaP DPH za únor až duben roku 2015), dále informace získané z internetových stránek FinStat ohledně společnosti MET s. r. o. a Business Copy s. r. o. Součástí je též protokol o ústním jednání ze dne 17.12.2015, č. j. 3260190/15/3203-60562-809733, dále Obchodní podmínky ke dni 22. 10. 2014 a Všeobecné obchodní podmínky ke dni 1. 8. 2014 a 20. 4. 2016 a konečně print screen internetových stránek žalobce nabízející inovativní možnost objednání zboží.

Součástí správních spisů jsou též exekuční příkazy ze dne 26.8.2016, č. j. 2877549/16/3202-00540-804130, č. j. 2877538/16/3202-00540-804130 a č. j. 2877520/16/3202-00540-804130.

Podle ust. § 167 odst. 1 daňového řádu je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybírání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.

Podle ust. § 167 odst. 3 daňového řádu není-li nebezpečí z prodlení, správce daně uloží daňovému subjektu, aby do 3 pracovních dnů tuto částku daně zajistil ve prospěch správce daně složením jistoty na jeho depozitní účet. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz vykonatelný okamžikem oznámení daňovému subjektu.

Podle ust. § 103 ZDPH hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání. Správce daně současně s vydáním zajišťovacího příkazu učiní pokus vyrozumět vhodným způsobem daňový subjekt o vydání zajišťovacího příkazu a sepiše o tom úřední záznam.

K prvnímu žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že se plně ztotožňuje se závěry žalovaného ohledně vyhodnocení podnikatelské činnosti žalobce. Z nabídky zboží, jeho umístění a označení do jednotlivých sekcí e-shopu, jakož i z textace obchodních podmínek a všeobecných obchodních podmínek, lze mít oprávněně za to, že dochází k uzavření kupní smlouvy mezi žalobcem a jeho zákazníky. Uvedený závěr podporuje také skutečnost, že obchod označovaný žalobcem jako „dlouhodobý pronájem“ zboží má ve skutečnosti zcela odlišný charakter než nájem věci. Zákazník totiž s předmětnou movitou věcí po převzetí a uhrazení stanovené ceny může libovolně nakládat, např. věc prodat nebo darovat, což je typickým znakem vlastnického práva (srov. ust. § 1011 občanského zákoníku).

Krajský soud dále uvádí, že výše uvedený závěr podporuje rovněž skutečnost, že podstatná část transakcí byla uskutečněna prostřednictvím nákupního portálu Heureka.cz, a to formou služby „Heureka Košík“, kdy dochází k nákupu zboží, za který ručí přímo nákupní portál Heureka. Běžný zákazník disponující obvyklými znalostmi a zkušenostmi v oblasti internetového prodeje, nakupující prostřednictvím portálu Heureka, musel tak mít zcela oprávněně za to, že uzavírá kupní smlouvu na prodej elektroniky a nikoli její pronájem.

Další skutečností přisvědčující žalovanému je také výše a způsob placení částek, které žalobce obdržel, ať již přímo od svých zákazníků či od TOPTRANS EU, a.s. či Naspers OCS Czech Republic, s. r. o. provozující internetový vyhledávač Heureka.cz. Výše a způsob placení nasvědčují tomu, že se jednalo o jednorázovou úhradu celé kupní ceny a nikoli o hrazení nájemného jako opakujícího se finančního plnění.

Závěr žalovaného podporuje též skutečnost, že přepravu k zákazníkům objednával a hradil buď žalobce, nebo mu byla přefakturována ze strany Heureka.cz při prodeji zboží prostřednictvím „Heureka Košík“.

K žalobcem tvrzenému modelu obchodní spolupráce při zprostředkování dlouhodobého pronájmu zboží krajský soud uvádí následující. Žalobce označuje jako svého obchodního partnera společnost Business Copy s.r.o. (SK) s tím, že provizi žalobce fakturuje společnosti Baie de Cannes (USA), a to dle smlouvy „Rent Rep Agreement“. Žalobce však byl ve zdaňovacím období duben 2015 ve všeobecných obchodních podmínkách identifikován jako subjekt zastoupený odpovědnou vedoucí Marcelou Hečko, a to na základě smlouvy o obchodním zastoupení s obchodní společností Bestcena EU LLC (USA). Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že také tato skutečnost znevěrohodňuje argumentaci žalobce ohledně jím tvrzeného způsobu výkonu podnikatelské činnosti.

K námitce žalobce ohledně nesprávně stanovené výše zajištění za zdaňovací období duben 2015, když správce daně pouze paušálně konstatoval, že všechny příjmy odvolatele za uvedené zdaňovací období jsou příjmy z tržeb z prodeje zboží, krajský soud uvádí, že žalovaný i správní orgán I. stupně jednoznačně uvedli, proč se důvodně předpokládá, že žalobce ve zdaňovacím období duben 2015 uskutečnil zdanitelná plnění, která jsou předmětem daně z přidané hodnoty. Žalovaný i správní orgán I. stupně přitom vycházeli z již výše uvedených úvah, kterým krajský soud přisvědčil.

Existenci odůvodněné obavy ve smyslu ust. § 167 odst. 1 daňového řádu v tom smyslu, že dosud nestanovená daň specifikovaná ve výroku zajišťovacího příkazu bude v době její splatnosti a vymahatelnosti nedobytná či její vybírání, bude spojeno se značnými obtížemi, žalovaný odůvodnil nejen charakterem obchodování žalobce prostřednictvím e-shopu (jak předesílá žalobce), kdy byla posuzována faktická stránka obchodů, ale také tím, že rozebral síť „partnerských subjektů“, s nimiž žalobce dle svého tvrzení spolupracuje, porovnal učiněná zjištění s předloženými doklady a zjištěními správce daně, provedl analýzu pohybů finančních prostředků na účtech žalobce a partnerských subjektů a dospěl k závěru, že zjištěné skutečnosti

jsou v rozporu s tvrzeními žalobce ohledně způsobu provozování e-shopu. Obsahem správního spisu má soud za prokázané také to, že žalobcem deklarované partnerské subjekty jsou pro správce daně buď zcela nekontaktní (AKISMEATA CZ a.s.) nebo formálně ekonomicky neaktivní (Business Copy s.r.o.) či k jejich ekonomické činnosti nelze dohledat žádné relevantní informace (Bestcena EU LLC) a finanční operace neodpovídají tvrzením žalobce o způsobu provozování e-shopu.

Již rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v nastíněném směru podrobně odůvodněno, když správní orgán opřel svou odůvodněnou obavu nejen o charakter podnikatelské činnosti žalobce, ale také o skutečnost, že v průběhu daňového řízení žalobce neposkytoval součinnost v požadovaném rozsahu, a uváděl nepravdivé či zavádějící údaje o povaze a rozsahu svého podnikání, čímž vyvolal důvodné podezření, že jeho jediná ekonomická aktivita může být vykonávána toliko formálně, s cílem neodvedení daně, případně za účelem daňového zvýhodnění zahraničních či tuzemských daňových subjektů.

Na základě uvedené právní argumentace neshledal krajský soud žalobní bod 1) důvodným.

V druhém žalobním bodu žalobce tvrdil, že na základě napadených rozhodnutí byl postižen majetek třetích osob. Krajský soud shodně s žalovaným uvádí, že otázka postižení majetku třetích osob je z hlediska zákonnosti vydání zajišťovacího příkazu irelevantní a má své místo v samostatných řízeních jako je kupříkladu vyloučení majetku z daňové exekuce. Dále je vhodné připomenout, že žalobce žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2016 č. j. 52196/16/5100-41458-711994, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti zajišťovacímu příkazu správního orgánu I. stupně ze dne 26. 8. 2016 č. j. 2830666/16/3202-00540-804130 na úhradu daně z přidané hodnoty. Předmětem nyní rozhodované věci tedy nejsou exekuční příkazy. Krajský soud proto ve světle výše uvedeného tento žalobní bod neshledal důvodným.

Ve třetím žalobním bodu žalobce namítl nepříznivé a paralyzující důsledky žalobou napadeného rozhodnutí na jeho činnost. Krajský soud přisvědčuje názoru žalobce, že zajišťovací příkaz má pro něj nepříznivé důsledky, což uznává též žalovaný. Jak vyplývá ze setrvalé judikatury NSS (viz. např. rozsudek ze dne 7. 1. 2016, 4 Afs 22/2015 – 104) zajišťovací příkaz je způsobilým exekučním titulem a jako takový představuje závažný zásah do základního práva na ochranu vlastnictví a do práva podnikat a správce daně je proto povinen v odůvodnění zajišťovacího příkazu přezkoumatelně uvést důvody, pro které je budoucí stanovení daně přiměřeně pravděpodobné, a správní orgán II. stupně v odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí řádně vypořádat námitky, kterými daňový subjekt vyvrací tuto nestanovenou daňovou povinnost. V posuzované věci jak správní orgán I. stupně tak žalovaný splnil tyto požadavky v souladu s uvedenou judikaturou.

Ve vztahu k žalobnímu bodu 4), tedy k otázce doručování prvostupňového rozhodnutí, krajský soud uvádí, že ani tento není důvodný, neboť jak vyplývá ze samotné textace zajišťovacího příkazu, byl vydán podle ust. § 167 daňového řádu ve spojení s ust. § 103 ZDPH, tj. kdy vedle důvodného předpokladu budoucího

stanovení daně a důvodné obavy o dobytost daně hrozilo nebezpečí z prodlení. Krajský soud proto přisvědčil žalovanému, že zajišťovací příkaz byl účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání, tj. dne 26. 8. 2016. Krajský soud nadto uvádí, že žalobce proti předmětnému zajišťovacímu příkazu podal včasné odvolání, o němž bylo žalovaným rozhodnuto, takže nebylo nijak zasaženo do procesních práv žalobce.

K pátému žalobnímu bodu krajský soud ve stručnosti konstatuje, že exekuční příkazy nejsou předmětem nyní posuzované věci, a proto toto žalobní tvrzení nespadá do rámce soudního přezkumu.

K poslednímu žalobnímu bodu, tedy tvrzené nicotnosti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, krajský soud uvádí, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nepovažuje ve smyslu ust. § 105 odst. 1 daňového řádu za nicotné, neboť zajišťovací příkaz byl vydán věcně a místně příslušným správcem daně v souladu s ust. § 8 a § 10 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Ze zajišťovacího příkazu je rovněž zřejmé, že žalobci jím byla uložena povinnost uhradit v příkazu uvedenou částku a je z něj seznatelné, že má také veškeré formální náležitosti požadované ust. § 102 odst. 1 daňového řádu. O srozumitelnosti a přezkoumatelnosti odůvodnění (§ 102 odst. 3 daňového řádu) bylo již pojednáno výše. Vzhledem k tomu, že zde byly dány důvody nebezpečí z prodlení, nabyl zajišťovací příkaz účinnosti a vykonatelnosti dnem jeho vydání, jak je uvedeno na první straně zajišťovacího příkazu. S ohledem na uvedené krajský soud neshledal ani nicotnost rozhodnutí žalovaného, jež měla spočívat v potvrzení prvostupňového rozhodnutí.

Na základě shora uvedené právní argumentace krajský soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení podle obsahu soudního spisu žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 7. prosince 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu